

Sebastiaan Nieuwenhuizen, 22 jaar, ging op een wel heel rare manier de dienst uit. Hieronder zijn verhaal.

"Ik had een mooie diensttijd, alleen een beetje kort"

"Ik ben in 1996 opgekomen. Een jaar later was ik met 13 Palua als tankchauffeur op oefening in Polen. We gingen per trein terug naar huis. Tijdens een pauze hadden we zin om te voetballen dus ik ging de bal pakken uit de tank die op de trein stond. Toen ik op de tank klom, ben ik met mijn hoofd in het spanningsveld van de treinkabel gekomen, ik werd geëlectrocuteerd. Ik heb iets van 1800 volt gekregen, een flinke opdonder. Van wat er daarna allemaal gebeurd is, weet ik niet veel meer. Ik ben naar het Brandwondencentrum in Beverwijk overgebracht, ik heb drie keer kantje boord gelegen. De stroom is er bij mijn linkeronderbeen uitgegaan. Daar heb ik nu een prothese. Ik heb nog lang gedacht 'ach, over een half jaartje zit ik weer bij mijn onderdeel'. Op een gegeven moment zie je in dat dat er niet meer inzit. Het was allemaal flink klote ja, dat is zachtjes uitgedrukt. Na maan-

den revalideren kon ik opeens mijn benen weer bewegen. Dat was een emotioneel moment. Ik kan nu kleine stukjes met mijn krukken lopen, maar ik ben de rest van mijn leven afhankelijk van de rolstoel. Dat vind ik niet erg, mijn bovenlichaam doet het nog. Het belangrijkste is dat ik zelfstandig ben en mezelf kan redden. In september begin ik bij het Cios, een 3-jarige sportopleiding. Daarmee kan ik in de gezondheidszorg werken. Defensie heeft veel voor mij gedaan, onder andere de aanpassingen in huis en de rolstoel betaald. De USZO neemt dat nu over. Via de USZO is alles op zich goed geregeld maar je moet er flink achter aan zitten. Mijn moeder is nu met hen aan het praten over die opleiding. Zij willen alleen het eerste jaar vergoeden. Ik heb een mooie diensttijd gehad, alleen een beetje kort. Ik baal ervan dat ik niet op uitzending ben geweest.

Ik zou nog wel één keer met een Leopard-tank willen rijden om op een waardige manier afscheid te nemen van de dienst.

De toekomst zie ik positief. Ik hoop op een goede baan als sportleraar en wil op mezelf gaan wonen. Over een paar weken ga ik waterskiën in Italië. Verder doe ik aan fitness, handbiken en skiën. Maar nu moet ik echt eten want daarna moet ik moet naar basketbaltraining".

(SuSt)